

عنوان مقاله:

حسابداری منابع انسانی و سرمایه فکری

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی حسابداری، اقتصاد و مدیریت مالی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

ناصر میرسپاسی - دکتری مدیریت دولتی از دانشگاه امریکن، رئیس دانشکده مدیریت و اقتصاد واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی

مهسا علی خانی - کارشناسی ارشد مدیریت مالی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

یکی از منابع سازمان ها برای تولید محصول و دستیابی به اهداف تعیین شده، منابع انسانی است که در مقایسه با سایر منابع مادی و فیزیکی، به عنوان مهمترین عامل تولید و سرمایه اصلی سازمان شناسایی شده است. در واقع میتوان گفت پایه اصلیرشد و تعالی سازمان، وجود منابع انسانی خلاق و نوآور است. محاسبه ارزش عوامل تولید در سیستمهای حسابداری، همواره یکی از دغدغه های مدیران بوده است. مسیر رو به رشد منابع انسانیو افزایش میزان توجه به آن به عنوان منبعی ارزش آفرین، باعث تکمیل و تکوین این مفهوم در قالب سرمایههای فکری گردیده است. سرمایه فکری نه تنها به خودی خود یک دارایی نامشهود ایستناست، بلکه یک فرآیند ایدئولوژیکی است و وسیله ای برای رسیدن به هدف محسوب می گردد. سرمایه فکری توانایی ذهنی جمعی یا دانش کلیدی به صورت یک مجموعه است که از مجموع دانش اعضای سازمانو کاربرد دانش آنها نشأت گرفته است و اساسا یک دستاورد اجتماعی است. سرمایه فکری زاینده سرمایه اجتماعی، یکی از قابلیت ها و دارایی های مهم سازمانی است که می تواند به سازمان ها در خلق و تسهیم دانش کمک بسیار نماید و برای آنها در مقایسه با سازمان های دیگر، مزیت سازمان پایدار ایجاد کند. در واقع سرمایه فکری مشتمل بر همه فرآیندها و دارایی هایی است که معمولاً در ترانزنامه سازمان ها نشان داده نمی شوند و شامل همهدارایی های ناملموسی است که در حسابداری مدرن مورد توجه قرار می گیرند. در این مقاله برآنیم به تعریف و تبیین حسابداری منابع انسانی به عنوان ابزاری برای تعیین ارزش سرمایههای فکری در سازمانها بپردازیم.

کلمات کلیدی:

حسابداری منابع انسانی، سرمایه فکری، ارزش سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/561031>

